

Sygn. akt III AUa 34/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

| | |
|-----------------|--|
| Przewodniczący: | SSA Romana Mrotek |
| Sędziowie: | SSA Beata Górską (spr.) SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk |
| Protokolant: | St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska |

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r. w Szczecinie

sprawy P. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 7 listopada 2016 r. sygn. akt VI U 708/16

oddala apelację.

SSA Beata Górską SSA Romana Mrotek SSO del. Gabriela Horodnicka

- Stelmaszczuk

Sygn. akt III AUa 34/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 7 lipca 2016 roku odmówił ubezpieczonemu P. H. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż decyzją z dnia 29 czerwca 2016 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 czerwca 2018 roku. Powyższe – w ocenie organu rentowego powoduje brak podstaw do przyznania świadczenia przedemerytalnego.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji podniósł, iż w dniu 31 października 2015 roku utracił prawo do renty, a organ rentowy po rozpoznaniu jego wniosku, odmówił mu dalszego prawa do tego świadczenia. Dalej ubezpieczony wskazał,

że był zarejestrowany w (...) i przebywał na zasiłku dla bezrobotnych do 13 maja 2016 roku, a zatem dopełnił wszelkich formalności dla uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2016 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu P. H. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony P. H. urodził się w dniu (...). Od 3 sierpnia 2007 r. do 31 października 2015 roku ubezpieczony pobierał rentę z tytułu początkowo całkowitej, a następnie częściowej niezdolności do pracy.

Z dniem 16 listopada 2015 roku ubezpieczony zarejestrował się jako osoba bezrobotna w (...) w S., i w okresie od 16 listopada 2015 roku do 30 kwietnia 2016 był uprawniony do zasiłku dla bezrobotnych, w tym czasie nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego ubezpieczony złożył w organie rentowym w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez (...) dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, tj. w dniu 18 maja 2016 roku.

W maju 2016 roku P. H. złożył w organie rentowym wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Po rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy decyzją z 29 czerwca 2016 roku przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 maja 2016 roku do 30 czerwca 2016 roku.

Odnosząc powyższe ustalenia do treści przepisów z art. 2 ust. 1 oraz ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U z 2013 r. poz. 170), Sąd okręgowy uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji argumentował, że do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie powyższych przepisów, wskazane powyżej warunki muszą być spełnione łącznie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. nie kwestionował tego, że P. H. wykazał wymaganą ustawą okres uprawniający do nabycia świadczenia przedemerytalnego oraz, że osiągnął wymaganą ustawą wiek. Niewątpliwie również wnioskodawca posiadał status osoby bezrobotnej i zgodnie z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Wniosek o świadczenie przedemerytalne ubezpieczony złożył w terminie określonym w art. 2 ust. 3 pkt 3), tj. w dniu następnym po dniu, w którym powiatowy urząd pracy wydał mu dokument poświadczający 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te – nie kwestionowane przez strony - znajdowały przy tym pełne potwierdzenie w treści przedłożonych dokumentów, których autentyczność nie była także w żaden sposób podważana.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił P. H. prawa do świadczenia przedemerytalnego, z uwagi na przyznanie mu od dnia 1 maja 2016 roku na okres do 30 czerwca 2018 roku prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Zdaniem sądu I instancji postępowanie organu rentowego nie znajduje podstaw w obowiązujących przepisach prawnych. W sytuacji bowiem, gdy ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach emerytalnych - ukończył 60 lat, przez pięć lat (od 3 sierpnia 2007 r. do 31 października 2015 roku) pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy, ma wymagany staż pracy w wymiarze ponad 25 lat, w dniu 17 maja 2016 roku (...) w S. wystawił mu zaświadczenie poświadczające 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych i w ciągu 30 dni od otrzymania tego zaświadczenia ubezpieczony złożył w ZUS wniosek o świadczenie przedemerytalne

(18 maja 2016 roku) - organ rentowy zobligowany był wydać decyzję o przyznaniu P. H. prawa do tego świadczenia w myśl art. 7 ust. 1 ww. ustawy, od dnia następnego po złożeniu wniosku o świadczenie, tj. od 19 maja 2016 roku

Odnosząc się dalej do argumentacji przedstawionej przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie, Sąd Okręgowy wskazał, że ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych przewiduje w art. 4 ust. 2 zawieszenie prawa do świadczenia przedemerytalnego, które polega na okresowym wstrzymaniu jego wypłaty, trwającym od dnia zaistnienia okoliczności powodującej zawieszenie prawa, do dnia ustania tej okoliczności. Okolicznościami powodującymi zawieszenie prawa do świadczenia przedemerytalnego jest między innymi nabycie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, że powyższe oznacza, iż w sytuacji gdy ubezpieczonemu przysługuje prawo zarówno do świadczenia przedemerytalnego, jak i do renty z tytułu niezdolności do pracy, organ rentowy nie może odmówić prawa do żadnego z tych świadczeń, natomiast z mocy ustawy zobligowany jest zawiesić prawo do świadczenia przedemerytalnego - co powinien uczynić w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe oraz to, że zasadą jest, że świadczenie przedemerytalne przyznaje się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami uzasadniającymi prawo do świadczenia przedemerytalnego, Sąd Okręgowy - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. - zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 19 maja 2016 roku.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy. Wyrok zaskarżył w całości, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego- art. 2 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia

30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U 2013. 170) i przyznanie wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego, pomimo tego, iż nie był on nadal zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie odwołania.

Skarżący wskazał, że w myśl art. 2 ust.3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, przysługuje ono osobie określonej ust. 1 tego artykułu, jeżeli osoba ta spełnia m. in. następujący warunek: nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna. Daniem apelującego z akt sprawy wynika, iż wnioskodawca był zarejestrowany w (...) w S. od 16.11.2015r. do 30.04.2016r., wniosek o świadczenie przedemerytalne złożył w organie rentowym w dniu 18 maja 2016r. nie był więc w dniu złożenia wniosku nadal zarejestrowany jako osoba bezrobotna.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja organu nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd I instancji wszechstronnie przeprowadził postępowanie dowodowe, wyjaśniając wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, zaś dokonując co do istoty oceny zgromadzonych dowodów nie naruszył normy art. 233§1 k.p.c. Nadto swoje orzeczenie wyczerpująco uzasadnił, zgodnie z wymogami art. 328 § 2 k.p.c. i przedstawił trafną argumentację prawną.

Świadczenie przedemerytalne, jak wynika z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2004 r., Nr 120, poz. 1252), przysługuje osobom dotkniętym likwidacją lub upadłością zakładu pracy, likwidacją stanowiska pracy lub niewypłacalnością pracodawcy oraz tracącym prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego o wieloletnim stażu i wieku zbliżonym do emerytalnego. Świadczenia te związane są zatem nie tylko z zaistnieniem okoliczności związanej z utratą źródła utrzymania, ale także uzależnione od posiadania określonego okresu składkowego i nieskładkowego, a ich źródłem finansowania jest budżet państwa. Nie jest to świadczenie z ubezpieczenia społecznego, ale ma charakter zbliżony do renty socjalnej, świadczeń rodzinnych czy z pomocy społecznej (wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r. sygn. akt II UZP 8/2006). Jak prawidłowo ustalił sąd I instancji, w zgodzie z art. 2 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, ubezpieczony wykazał wymagany ustawą okres uprawniający do nabycia świadczenia przedemerytalnego oraz że osiągnął wymagany ustawą wiek. Wnioskodawca posiadał też status osoby bezrobotnej i zgodnie z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia,

albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Wniosek o świadczenie przedemerytalne ubezpieczony złożył w terminie określonym w art. 2 ust. 3 pkt 3, tj. w dniu następnym po dniu, w którym powiatowy urząd pracy wydał mu dokument poświadczający 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Autentyczność dokumentów, na podstawie których dokonano powyższych ustaleń nie była przez strony kwestionowana ani na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, ani też przed Sądem Odwoławczym.

Apelacja skarżącego sprowadza się do stwierdzenia, że w dniu złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne, ubezpieczony nie był nadal zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Kluczowym dowodem dla rozstrzygnięcia tej kwestii okazało się zaświadczenie z dnia 17 maja 2016 roku. Wymaga odnotowania, że dokument niniejszy znajduje się w aktach organu rentowego, zatem tym bardziej powinien mu być znany. Wbrew twierdzeniom organu z zaświadczenia tego wynika, że w okresie od dnia 16 listopada 2015 roku ubezpieczony był i jest nadal zarejestrowany w (...) w S. jako bezrobotny. 30 kwietnia 2016 roku zakończył się jedynie okres pobierania przez P. H. zasiłku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego przedstawiony dokument pozwala w rezultacie na wniosek, że ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach emerytalnych. Zaświadczenie poświadczające 180 dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych pochodzi z 17 maja 2016 roku. Z kolei 18 maja 2016 roku, zatem z zachowaniem 30 dniowego terminu (art. 2 ust. 3 pkt 3), ubezpieczony złożył w ZUS wniosek o świadczenie przedemerytalne. W takim stanie rzeczy, za Sądem Okręgowym, uznać trzeba, że organ rentowy zobligowany był wydać decyzję o przyznaniu P. H. prawa do świadczenia przedemerytalnego w zgodzie z art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, od dnia następnego po złożeniu wniosku o świadczenie, tj. od 19 maja 2016r.

Mając na uwadze przedstawione ustalenia i ocenę prawną Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

SSA Beata Górską SSA Romana Mrotek SSO del. Gabriela Horodnicka

-Stelmaszczuk